

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۲ فبروری ۲۰۱۹

در حواشی نامه "غنی احمدزی" به "ترمپ"

جمعه- ۱۲ نلو ۱۳۹۷- کابل: در دو روز اخیر یکی از مهمترین خبرهای مربوط به افغانستان، ارسال نامه از جانب "غنی احمدزی" به "دونالدترمپ" یعنی از "حاکم دست نشاندۀ" به "حاکم اصلی" می باشد. این خبر که نخست از جانب روزنامه امریکائی "نیویارک تایمز" و بعداً "وال ستریت" نیز ادعا شده است، هرچند نه از جانب کاخ سفید و نه هم از جانب ارگ کابل، تأیید و یا تکذیب نگردیده، با آنهم ارزش آن را دارد تا یادداشت امروز را به بحث در آن مورد اختصاص بدهم. هرگاه این ادعا حقیقت داشته باشد و واقعاً "غنی احمدزی" نامه ای عنوانی شخص "ترمپ" فرستاده باشد، بدین معناست:

۱- روابط بین دو جاسوس امریکائی یعنی "غنی احمدزی" و "زلمی خلیل زاد" که در دو مقام جداگانه ایفای وظیفه می نمایند، تا حدی تیره و غیر دوستانه شده است که یکی از طرفین یعنی "غنی احمدزی" خواستار مداخله مستقیم فرمانروای کل امپریالیسم امریکا گردیده است.

۲- از آن جایی که سر هر دو نفر یعنی "غنی احمدزی" و "زلمی خلیل زاد" در یک آخور استخباراتی- امنیتی بسته است، بروز چنین اختلافی از آن جهت بیشتر حایز اهمیت است که بدانیم: آیا اختلاف بین آنها، مسأله اختلاف شخصی و سلیقه ئی بین خودشان است و یا بازتاب تضاد های حاد و موجود در بین هیأت حاکمه امپریالیسم است که در اینجا خود را تبارز داده است.

۳- این که در نامه ادعائی گفته شده است که هرگاه غرض از خروج نیروهای امریکائی، صرفه جوئی در مصارف باشد، می توان آن را از طریق تعیین یک هیأت مشترک بین افغانستان و امریکا، حل نموده مجموع مصارف را تا دو میلیارد دالر در سال تقلیل داد.

۴- این که چنین ادعائی با در نظر داشت حدود ۱۰۰ هزار کشته از نیروهای امنیتی طی ۱۸ سال گذشته و الزام در پرداخت پول تقاعد آنها و حفظ مجموع نیروهای امنیتی که تعداد آنها را بین ۴۰۰ الی ۴۸۰ هزار تن تخمین می زنند، تنها کفاف معاشات آنها را خواهد نمود و یا خیر، مسأله ایست قابل غور و دقت.

۵- هرگاه واقعاً دو میلیارد دالر بتواند نیازمندیهای نظامی را رفع نماید، باید از دولت دست نشاندۀ پرسیده شود که بقیه کمکهای نظامی جهان غرب که کلاً رقم ۵.۵ میلیارد دالر می شود، کجا رفته است؟ مسؤول این ولخرجی ها چه کسانی بوده اند؟ زمامداران دولت دست نشاندۀ و یا مقامات کمک کننده؟

۶- جگره و چانه زنی به خاطر کاستن از مصارف نظامی و در نتیجه پائین آوردن مقدار کمک ها، آنهم برخاسته از رقابت بین جواسیس و مزدوران امپریالیسم، سرانجام به کجا منتهی خواهد شد؟ آیا روزی نخواهد رسید که حاکمان دست نشانده به جای اخذ کمکهای نظامی، خود قبول نمایند که حضور اشغالگرانۀ عساکر امپریالیستی، در ازای پرداخت پول به اشغالگران گردد. یعنی برای زمامداران دولت دست نشانده حفظ چوکی و مقام برای خودشان تا جائی ارزشمند باشد که به اشغالگران بگویند در جهت دوام سلطۀ آنها پول نیز پرداخت خواهند نمود؟ یعنی هدفی که "ترمپ" هم در جریان مبارزات انتخاباتی و هم بعداً بار ها گفته است:

"هر کشوری که می خواهد نیروهای ما آنها را حفظ کند، باید پولش را نیز بپردازد".

هموطنان گرامی!

این که ارسال نامه درست باشد و یا دروغ، در اصل قضیه که چند خاین و وطنفروش بر سرنوشت کشور ما و مردم آن وارد بزرگترین قمار هست و بود شده اند تغییری وارد نمی کند. اگر نمی خواهید این وضع دوام و تعمیق بیابد باید مشترکاً و آگاهانه پای به میدان مبارزه گذاشته با راندن استعمار و ارتجاع اساس یک افغانستان نوین را بینان بگذاریم.

سرکها ما را می طلبد!!